

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

sp. zn. Zin 30/2021

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší soud jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), rozhodl o žádosti **T. M.**, nar. XY, trvale bytem XY, XY, s elektronickou adresou XY@seznam.cz (dále jen „žadatel“), která se skládala ze dvou žadatelových podání ze dne 2. 2. 2021, obou zařazených do společného řízení sp. zn. Zin 30/2021 (dále jen „projednávaná žádost“),

takto:

I. Podle § 15 odst. 1 v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona, ve spojení s čl. 6 odst. 1 NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, dále také jako „Nařízení“) a dále rovněž také v souladu se zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, se projednávaná žádost **odmítá** v bodě 5 podání č. 1303/2021, který požaduje výpis soudních řízení fyzických osob.

II. Podle § 15 odst. 1 v souladu § 2 odst. 4 a § 3 odst. 3 informačního zákona se projednávaná žádost **odmítá** v části bodu 7 podání č. 1303/2021, neboť se jedná o požadavek na vytvoření nové informace (odborné analýzy, resp. rešerše).

Odůvodnění:

Povinný subjekt původně obdržel projednávanou žádost v následujícím znění (podání č. 1303/2021):

„V souladu se zákonem o poskytnutí informace (z.č.106/1999 Sb., v platném znění) Vás žádám o následující informace:

1) Seznam posledních předchozích deseti spisových značek ve věcech dovolání, které byly přiděleny senátu 28 Cdo přede dnem 4.1.2021 a seznam následných deseti spisových značek dovolání, které byly přiděleny senátu 28 Cdo po 4.1.2021 (včetně 4.1.2021, pokud tomuto senátu bylo přiděleno více věci došlých 4.1.2021)

2) V seznamu dvaceti spisových značek (viz. otázka ad 1) uveďte předsedu senátu.

Poznámka: pokud mi potvrdíte, že předsedou senátu je vždy soudce, který je uveden dle Infosoudu v části „složení senátu“ na prvním místě (např. ve věci sp.zn. 28 Cdo 2/2021 je jím Mgr. Kraus), pak mi jméno předsedy senátu nemusíte uvádět, dokáži si ho sám na Infosoudu najít.

3) V seznamu dvaceti spisových značek (viz. otázka ad 1) uveďte, kdo byl tzv. referujícím soudcem

4) Kdo je referujícím soudcem ve věci sp.zn. 28 Cdo 2/2021

5) Seznam spisových značek Nejvyššího soudu, který v minulosti rozhodoval o restituci C. M. (účastník řízení byla buď K. C.-M. či J. C.-M.), a to od doby, kdy se stal Mgr. Petr Kraus soudcem Nejvyššího soudu.

6) V tiskové zprávě Nejvyššího soudu (Nejvyšší soud / Tisková zpráva: Návrh na odklad vykonatelnosti nebo návrh na odklad právní moci napadeného rozhodnutí soudu nižšího stupně (nsoud.cz)) jsou uvedeny přehledné tabulky z let 2013 – 2016 s uvedením počtu rozhodnutí s odkladem vykonatelnosti a nejkratší (nejdelší, průměrnou) lhůtou rozhodnutí.

Otázka: Vypracoval Nejvyšší soud obdobné tabulky i pro následující roky 2017 – 2020? Pokud ano, pak žádám o jejich poskytnutí, event. odkaz na webové stránky Nejvyššího soudu, kde jsou event. uveřejněny.

7) Na webových stránkách Nejvyššího soudu je uveřejněna odpověď na žádost o informaci (Nejvyšší soud / Odpověď na žádost o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., evidovanou pod sp. zn. Zin 112/2019 (nsoud.cz)), z které vyplývá, že Nejvyšší soud nevede aktuální databázi o počtu rozhodnutí ve věci odkladu vykonatelnosti rozhodnutí. Dle mého názoru je to s podivem, a to jednak z důvodu, že v letech 2013 – 2016 taková databáze existovala, a jednak z důvodu existence Nálezu Ústavního soudu ze dne 23.8.2017, sp.zn. III ÚS 3425/16, kde je uvedeno, že Nejvyšší soud by v takovém případě měl rozhodovat bez zbytečného odkladu, resp. bezodkladně. Dle mého názoru by proto bylo žádoucí, aby taková databáze u Nejvyššího soudu existovala.

Otázka: Pokud taková aktuální databáze u Nejvyššího soudu neexistuje, pak požaduji doplňující informaci, a to kvalifikovaný odhad počtu rozhodnutí Nejvyššího soudu, který kladně vyhověl dovolatelům o odklad vykonatelnosti rozhodnutí a kvalifikovaný odhad lhůty, za jak dlouho bylo od podání dovolání (návrhu na odklad vykonatelnosti) Nejvyšším soudem o odkladu rozhodnuto. A to vše za rok 2020.“

Téhož dne obdržel povinný subjekt další podání žadatele, původně přiřazené do řízení sp. zn. S 63/2021. Na základě dalšího vyhodnocení podání bylo zjištěno, že toto podání bylo původně nesprávně přiřazeno a proto bylo vzhledem ke svému obsahu připsáno k již zahájenému řízení o poskytnutí informace sp. zn. Zin 30/2021. Žadatel tím svoji informační žádost doplnil o následující požadavek (podání č. 1331/2021):

„Dobrý den, dnešního dne jsem požádal Váš soud o poskytnutí informace (podání - žádost evidována pod č. 1303/2021). Doplnuji mou předešlou dnešní žádost o informaci o ještě jednu žádost k bodu ad 1). A to kromě seznamu spisových značek u věci přidělených senátu 28 Cdo i informaci o datu a času (hodina a minuta), kdy věc (dovolání) k Vašemu soudu napadlo.“

Stejnopis původní žádosti o informaci (navíc obsahoval pouze podpis žadatele), zasláný prostřednictvím poštovních služeb, jak ostatně sám žadatel dopředu avizoval, obdržel povinný subjekt dne 8. 2. 2021. – V této souvislosti povinný subjekt dodává, že řádné podání žádosti o informace podle informačního zákona je možné učinit i pouhým e-mailovým podáním. Dodatečné zaslání žádosti o informace (jejího stejnopisu) poštou tak není pro zahájení řízení o poskytnutí informace nutné. Informační zákon tak klade na podání žádosti ze strany žadatelů o informace (zahájení řízení) nižší nároky, než např. na povinný subjekt, na nějž se zvláště v případě doručování rozhodnutí o odmítnutí žádosti či její části uplatní přísnější nároky, které limitují možnost zaslání rozhodnutí zpět na e-mail, z něhož byla podána žádost (viz dále).

K výroku I. rozhodnutí:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona „pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti“. Podle § 8a informačního zákona „Informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.“

Na národní úrovni se zákonnosti zpracování věnuje § 5 a násl. zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů:

„Správce je oprávněn zpracovávat osobní údaje, pokud je to nezbytné pro splnění:

- a) povinnosti, která je správci uložena právním předpisem, nebo
- b) úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je správce pověřen.“

Podle čl. 4 odst. 1 Nařízení se osobními údaji rozumí „veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby“.

Podle § 4 odst. 2 Nařízení je zpracováním osobních údajů „jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, který je prováděn pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení“.

Povinný subjekt v souladu s citovanými předpisy na ochranu soukromí a osobních údajů zpravidla neposkytuje údaje o řízeních fyzických osob třetím, na řízení nijak nezúčastněným osobám. Takovou žádost nezbyvá než odmítnout podle § 15 odst. 1 informačního zákona v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona. Nejvyšší soud nesděluje v agendě žádostí podle informačního zákona osobní údaje účastníků řízení (fyzických osob) nikomu jinému, krom nich samotných anebo jimi řádně zmocněných zástupců. Výjimkou jsou zpravidla pouze veřejně činné osoby a jejich osobní údaje, které vypovídají o veřejné nebo úřední činnosti těchto osob nebo o jejich funkčním nebo pracovním zařazení ve veřejné sféře.

Nejvyšší soud nemá v případě projednávané žádosti právní titul ke zpracování požadovaných osobních údajů – Nejvyšší soud nemá od subjektu údajů souhlas s předáním jiné osobě a ani nejsou splněny další podmínky stanovené čl. 6 odst. 1 nařízení, což poskytuje zákonný důvod pro částečné odmítnutí projednávané žádosti v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona. Nejvyšší soud proto při vydání předkládaného rozhodnutí upřednostnil právo na ochranu osobnosti a osobních údajů účastníků řízení – fyzických osob podle čl. 10 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) nad právem na informace podle čl. 17 odst. 5 Listiny. S ohledem na výše uvedené povinný subjekt rozhodl výrokem tohoto

rozhodnutí tak, že se projednávaná žádost v rozsahu lustrace řízení fyzických osob, v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 15 odst. 1 informačního zákona, odmítá.

Nad rámec odůvodnění výroku I. tohoto rozhodnutí si dovoluje Nejvyšší soud žadatele informovat o tom, že zveřejňuje v pseudonymizované (anonymizované) verzi na svých webových stránkách v databázi „*Rozhodnutí a stanoviska Nejvyššího soudu*“ veškerá rozhodnutí z dovolacích řízení. Tuto praxi zavedl ode dne 1. 1. 2002, u civilních řízení byla v případě některých rozhodnutí aplikována i dříve (ode dne 1. 6. 2000). „Zájmová řízení“, kde je řešena určitá právní otázka, např. restituce, zde může žadatel vyhledávat sám na základě klíčových slov. S odkazem na pseudonymizaci, a v souladu s výrokem I. tohoto rozhodnutí, samozřejmě nelze v této databázi vyhledávat na základě zadání jmen účastníků řízení. Podrobnější nápověda k práci s touto databází bude rozvedena znovu ještě níže.

K výroku II. rozhodnutí:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona „*pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti*“.

Podle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) jsou svoboda projevu a právo na informace zaručeny. Podle čl. 17 odst. 5 Listiny jsou státní orgány a orgány územní samosprávy povinny **přiměřeným** způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon. Zákonem, který provádí uvedené ustanovení čl. 17 odst. 5 Listiny, je právě informační zákon. Podle § 1 informačního zákona tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie a upravuje pravidla pro poskytování informací a dále upravuje podmínky práva svobodného přístupu k těmto informacím. Podle § 2 odst. 4 informačního zákona se „*povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.*“

Povinný subjekt konstatuje, že účelem této výluky je určitá míra ochrany povinných subjektů před nutností vytvářet nové informace jen pro účely zpracování odpovědi na žádost (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2012, č. j. 4 As 37/2011-93, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2013, č. j. 8 As 9/2013-30). Pokud tedy povinný subjekt obdrží žádost o vytvoření nových informací (odborné rešerše judikatury či nových statistik) s odkazem na informační zákon, je třeba žádost podle § 2 odst. 4 téhož zákona odmítnout (tedy vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti).

Povinný subjekt dále odkazuje na ustálenou judikaturu, z níž jednoznačně vyplývá, že ustanovení § 2 odst. 4 informačního zákona je třeba vykládat podle jeho účelu, jímž je bránit povinné subjekty před tím, aby se na ně žadatelé v režimu uvedeného zákona obraceli s žádostmi o zaujetí stanoviska v blíže specifikované věci, provedení právního výkladu, vytvoření či obstarání nové informace ve smyslu informačního zákona (blíže srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 12. 2014, č. j. 3 As 55/2014-33).

V případě žádostí o rešerši rozhodovací činnosti povinného subjektu navíc není ani splněna jedna z náležitostí „informace“ ve smyslu informačního zákona, kterou § 3 odst. 3

informačního zákona definuje jako „jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči...“. Viz komentářový závěr: „Ustanovení § 2 odst. 4 informačního zákona je úzce spjato s definicí informace v § 3 odst. 3 informačního zákona, tj. že jde o obsah zaznamenaný na nějakém nosiči, neboli s principem, že povinnost poskytovat informace míří do minulosti, tj. vůči skutečnostem, které již nastaly a trvají (nebo podle názoru žadatele nastat měly či mohly).“ (viz JELÍNKOVÁ, J., TUHÁČEK, M.: *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Praktický komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, 284 s., str. 24*).

Povinný subjekt konstatuje, že žádnou „ucelenou informaci“ vztahující se k úzce vymezené oblasti rozhodovací činnosti Nejvyššího soudu nedisponuje. Uvedené platí jak pro celkovou statistiku – „databázi“ – rozhodnutí o odkladu vykonatelnosti (popř. odkladu právní moci), tak i pro částečnou statistiku či seznam řízení, na jejichž základě by bylo možné alternativně učinit „kvalifikovaný odhad“. Omezení rozsahu odborné rešerše (zpracovávané oblasti) přitom nemůže mít žádný vliv na samotnou podstatu (charakter) podání jako žádosti o vytvoření nové, dosud neexistující, informace.

Povinný subjekt žádostí vymezené skupiny soudních řízení systematicky nijak blíže (ve smyslu statisticky) nesleduje, jelikož to není bezpodmínečně nutné pro řádný výkon zákonem svěřených pravomocí (viz dále). Požadovanou informaci by tak povinný subjekt musel nově vytvořit, přičemž by se nejednalo jen o prostý sběr dat, ale jednoznačně by se jednalo o specializovanou analytickou a odbornou práci s judikaturou (podrobněji viz níže). Tuto práci by musela provést osoba s patřičným právním vzděláním, čímž by naplnila podmínku vytváření tzv. „přidané hodnoty“ ve smyslu definice nové informace (§ 2 odst. 4 informačního zákona). Jen na okraj, v závěrečné fázi by pak tato osoba musela extrahovaná data podrobit ještě konečnému zpracování za použití matematických výpočtů.

Dále je též příhodný následující komentářový závěr (podtržení doplněno):

„Ve všech těchto případech tedy nastává specifická situace, v níž žadatel požaduje určitou informaci, která se sice pojmově vztahuje k působnosti povinného subjektu /.../, avšak v okamžiku podání žádosti neexistuje, resp. neexistuje v žadatelem poptávaném stavu, a žadatel se výslovně nebo implicitně domáhá jejího vytvoření /.../. Požadavek žadatele ve smyslu § 2 odst. 4 tedy z velké části směřuje do budoucnosti a z jistého hlediska se tak dostává mimo režim SvInf, neboť „neexistující informace“ nesplňuje jeden z pojmových znaků informace, jak je zákon vymezuje v § 3 odst. 3 (informací je jen údaj zaznamenaný, tudíž pro povinný subjekt existující). /.../ Soudní judikatura především dovodila procesní požadavek, podle něhož musí být při aplikaci § 2 odst. 4 žádost o informace odmítnout rozhodnutím, vydaným podle § 15 odst. 1; komentované ustanovení je tedy chápáno jako specifický důvod pro odmítnutí žádosti o informace. (FUREK, A., ROTHANZL, L., JIROVEC, T. *Zákon o svobodném přístupu k informacím*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016, s. 62 - 63).

Důvodová zpráva k zákonu č. 61/2006 Sb. uvádí následující závěr (zvýraznění doplněno):

„Povinný subjekt je povinen poskytovat pouze ty informace, které se vztahují k jeho působnosti, a které má nebo by měl mít k dispozici. Naopak režim zákona o svobodném přístupu k informacím nestanovuje povinnost nové informace vytvářet či vyjadřovat názory povinného subjektu k určité problematice. Toto ustanovení nemá v žádném případě sloužit k nepřiměřenému zužování práva na informace, má pouze zamezit žádostem o informace mimo sféru zákona – zvláště časté jsou v této souvislosti žádosti o právní analýzy, hodnocení

či zpracování smluv a podání – k vypracovávání takových materiálů nemůže být povinný subjekt nucen na základě své informační povinnosti, neboť taková úprava by byla zcela proti původnímu smyslu tohoto institutu.“ Cit. z: <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?o=4&ct=991&ct1=0>

Jak již bylo výše uvedeno, Nejvyšší soud kontinuálně (dlouhodobě) nevede speciální statistiky s výsledky řízení, ve kterých bylo rozhodováno o návrhu na odklad vykonatelnosti anebo návrhu na odklad právní moci rozhodnutí odvolacích soudů. Nevede ani seznamy řízení, ve kterých byly takové návrhy podány. Nejvyšší soud takovou statistiku dlouhodobě nezpracovává, neboť si je mj. vědom její potenciální značné chybovosti; respektive si je vědom, že do procesů, které požaduje žadatel takto statisticky zpracovat, vstupuje mnoho proměnných, jenž vždy povedou ke zkreslujícím a tudíž nepřesným výsledkům. Jen pro názornost: Senáty civilního kolegia Nejvyššího soudu se musí návrhy na odklad vykonatelnosti (popř. odklad právní moci) zabývat neprodleně (viz žadatelem zmiňovaný nálezný Ústavního soudu ze dne 23. 8. 2017, sp. zn. III. ÚS 3425/16) avšak i v takovém případě existuje řada dovolacích řízení, kde senáty o těchto návrzích nerozhodovaly samostatným dílčím usnesením, ale po prvotním studiu spisu vyhodnotily, že dovolací řízení bude natolik krátké, že své vysvětlení k tomu, jak naložily s návrhem na odklad vykonatelnosti (popř. právní moci) vetknuly až do odůvodnění závěrečného meritorního rozhodnutí ve věci. Oproti tomu existuje i možnost, že senáty nemusí rozhodnout o návrhu na odklad vykonatelnosti (popř. právní moci) rozhodnutí jen na základě účastníkem podaného návrhu. Senáty takto mohou rozhodnout jen z vlastní vůle, bez předloženého návrhu. To je další z proměnných, kterou je třeba v souvislosti s požadavkem žadatele v soudních spisech sledovat. Co se týče lhůt, ve kterých jsou návrhy na odklad vykonatelnosti či právní moci vyřizovány, dochází sice nejčastěji k podání takového návrhu současně s dovoláním, avšak nezřídka je návrh na odklad vykonatelnosti (popř. právní moci) podáván až následně s prodlevou, poslední dobou se naopak stává, že jej iniciativně dovolatelé zašlou ještě dříve, než samotný text dovolání (dovolací řízení v tom okamžiku de facto ještě neexistuje). – Tím opět vzniká několik variant, jak statisticky takové návrhy vyhodnotit, který den určit jako počátek statisticky sledovaného období, přičemž by bylo v některých případech zcela jistě potřeba individuálně danou situaci posoudit, odborně analyzovat.

Povinný subjekt nemá ani možnosti, jak požadované informace získat jednoduše ze své elektronické databáze, například zadáním příslušného sjednocujícího hesla. Informační systém Nejvyššího soudu (dále jen „ISNS“) sleduje a přesně vyhodnocuje jen konkrétně zadané statistické údaje podle parametrů, které jsou do něj předem naprogramovány. Jedná se především o údaje, jejichž sledování si vyžaduje běžná denní činnost soudu (z povahy věci tak ISNS nemusí automaticky vyhovovat požadavkům externích žadatelů, tak jako v tomto případě). Naprogramovat další funkcionality ISNS by představovalo pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěž, neboť by musel oslovit s touto zakázkou externího správce počítačové databáze, specializovanou počítačovou firmu. Nepřiměřenou zátěž by rovněž představovalo sestavování požadovaných statistik tzv. ručně, fyzickou kontrolou jednotlivých spisů. Taková práce by nebyla jen prostým sběrem dat, ale vyžadovala by, ve shodě s tvrzeními výše, analytickou odbornou činnost, studium soudních spisů a konečné matematické zpracování výsledků. Touto prací by musel být pověřen odborný pracovník soudu. Ostatně, takto v minulosti vznikala žadatelem v žádosti zmíněná jednorázová statistika z období 2013 – 2016, k okolnostem jejíhož vzniku reprodukuje povinný subjekt podrobnosti níže, ačkoli jsou žadateli z povahy a obsahu jeho podání již pravděpodobně známy.

Charakteristikou toho, co už lze označit za nepřiměřenou zátěž, kdy je třeba žádost odmítnout, na rozdíl od situace, kdy by se jednalo jen o zpracovávání velkého objemu jednoduše extrahovatelných dat, kdy má povinný subjekt žadateli informaci poskytnout, ale může jej (žadatele) nejprve vyzvat k zaplacení úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání podle § 17 informačního zákona, se opakovaně zabývá komentářová literatura. V dané souvislosti se pak často objevuje definice, která za nepřiměřenou zátěž považuje jakoukoli „přidanou hodnotu“ nad rámec prostého sběru dat. Za tuto přidanou hodnotu lze jednoznačně považovat odbornou analytickou práci zaměstnanců povinného subjektu, kteří musí mít pro vytvoření požadované nové informace patřičné odborné znalosti a analytické schopnosti. To znamená, že zkoumaná data jen neukládají do tabulek, ale analyzují, resp. hodnotí, např. vyhodnocují různé mezní situace. (Podrobněji např. viz: FUREK, A., ROTHANZL, L., JIROVEC, T. *Zákon o svobodném přístupu k informacím*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016, bod 20, s. 73 - 74).

Jelikož z žádného právního předpisu nevyplývá pro povinný subjekt povinnost vést informace v podobě, která byla specifikována v dané části žádosti odmítnané výrokem II. tohoto rozhodnutí, včetně alternativního požadavku na „kvalifikovaný odhad“, jenž by vznikl za stejných principů jako původně požadovaná statistika, a rovněž v návaznosti na argumentaci uvedenou výše, projednávanou žádost povinný subjekt ve vymezené části vyhodnotil jako požadavek na vytvoření nové informace ve smyslu § 2 odst. 4 informačního zákona a žádost v této části odmítl.

Nejvyšší soud jakožto povinný subjekt musí podle § 20 odst. 4 písm. a) informačního zákona rovněž postupovat v souladu s § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, tedy dbát o to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Vzhledem k tomu, že povinný subjekt již opakovaně (resp. vždy) v obdobných případech žádostí o odborné rešerše v databázi rozhodnutí vydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti, nebyl ani v tomto případě důvod se od takové praxe vyřizování požadavků podle informačního zákona odchýlit.

V této souvislosti povinný subjekt dodává, že žadatel správně poukázal na dřívější rozhodnutí povinného subjektu ze dne 6. 8. 2019, sp. zn. Zin 112/2019, které bylo vydáno v rámci řízení o poskytnutí podobných informací, jichž se domáhá i projednávaná žádost.

V citovaném rozhodnutí uvedl povinný subjekt mimo jiné následující: *„Povinný subjekt žadatelce sděluje, že v případě požadovaných informací o počtu rozhodnutí o odkladu vykonatelnosti a právní moci rozhodnutí, průměrné době vyřízení návrhu na odklad, způsobu vyřízení u těch řízení, v nichž bylo rozhodováno o odkladu a vedení seznamu spisových značek takových řízení, neukládá žádný předpis jakoukoli evidenci těchto údajů. Je nutné žadatelku upozornit, že Nejvyšší soud proto v zásadě nevede speciální statistiky, respektive seznam konkrétního typu vydaných rozhodnutí, vymezených žadatelkou v úzce specifikované oblasti rozhodovací činnosti Nejvyššího soudu.*

Vzhledem k výše uvedenému se tedy žadatelka v části vymezené výrokem tohoto rozhodnutí domáhá poskytnutí informace, kterou Nejvyšší soud nedisponuje, a ani žádný právní předpis mu neukládá požadovanou informaci disponovat. Vytváření statistik a rovněž

také analytická práce s judikaturou, jak ji požaduje žadatelka, nejsou jen pouhým shromažďováním (vyhledáváním) údajů, ale představují nutnou přidanou hodnotu ve formě matematických výpočtů a odborné práce pověřeného pracovníka Nejvyššího soudu, proto naplňují atributy charakterizované § 2 odst. 4 informačního zákona jako požadavek na novou informaci...

V citovaném rozhodnutí povinný subjekt mj. i vysvětlil, proč bylo přistoupeno k analytickému zpracování části oblasti rozhodování o odkladu vykonatelnosti, viz následující citace (důraz doplněn): „*Povinný subjekt část požadovaných informací, s výjimkou informací, o jejichž odmítnutí rozhodl výše uvedeným výrokem, a dále s výhradou informací, jejichž poskytnutí je podmíněno provedením úhrady (viz dále), poskytuje:*

1) *K části žádosti týkající se průměrné délky rozhodnutí o odkladu vykonatelnosti anebo právní moci údaje za období od 1. 1. 2013 do 14. 6. 2016, a to formou tištěné přílohy – tiskové zprávy Nejvyššího soudu...*

Ad 1) Povinný subjekt vysvětluje, že poskytovaná tisková zpráva, která je veřejně dostupná pod níže uvedeným odkazem, byla zpracována za účelem informování veřejnosti v situaci, kdy mediální prostor obsahoval spoustu (zavádějících) vyjádření na adresu rozhodovací činnosti Nejvyššího soudu, na něž bylo podle úsudku předsedy Nejvyššího soudu nutné zareagovat zpracováním žadatelce poskytované statistiky, aby tak mohly být informace kolující ve veřejném prostoru „usměrněny“ relevantními daty. Proto bylo přistoupeno ke zpracování těchto konkrétních poskytovaných statistik, které tak jsou výsledkem tvůrčí činnosti specialistů – právníků (z úseku předsedy Nejvyššího soudu, viz argumentace k odmítnutí části žádosti).

V této části žádosti se tak jedná o existující informaci, která je povinnému subjektu dostupná a není tak důvod pro její neposkytnutí. Odkaz na tiskovou zprávu:

http://nsoud.cz/Judikatura/ns_web.nsf/0/FCB470C3818C33C3C1257FDA004A952A?openDocument “

Ve snaze pomoci, jak již je ostatně zmíněno výše u odůvodnění výroku I. tohoto rozhodnutí, upozorňuje povinný subjekt na možnosti vyhledávání všech pseudonymizovaných rozhodnutí na trestním i civilním úseku Nejvyššího soudu podle klíčových slov ve veřejné databázi rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu na jeho webových stránkách www.nsoud.cz.

Výše již byla také zmíněna možnost vyhledávání podle hesel, v případě projednávané žádosti viz např. následující odkaz na výsledky vyhledávání k heslu „*Odklad vykonatelnosti*“ (268 výsledků):

[https://nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/\\$\\$WebSearch1?SearchView&Query=\(%5Bheslo%5D%3D%22Odklad%20vykonatelnosti%22\)%20AND%20%5Bkolegium%5D%3D1&SearchMax=1000&SearchOrder=4&Start=0&Count=15&pohled=1](https://nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/$$WebSearch1?SearchView&Query=(%5Bheslo%5D%3D%22Odklad%20vykonatelnosti%22)%20AND%20%5Bkolegium%5D%3D1&SearchMax=1000&SearchOrder=4&Start=0&Count=15&pohled=1)

Rozhodnutí jsou v pseudonymizované podobě zveřejňována na webu www.nsoud.cz obvykle **ve lhůtě 60 dnů po takzvaném „odškrtnutí“ věci** v ISNS, tedy dva měsíce poté, co Nejvyšší soud odeslal své rozhodnutí, včetně odůvodnění a celého procesního spisu, k soudu (zpravidla) první instance s tím, aby tento prvoinstanční soud řádně rozhodnutí dovolacího soudu doručil všem účastníkům (stranám) řízení.

Povinný subjekt dodává, že datum zveřejnění konkrétního rozhodnutí (stejně jako další informace o „pohybu“ v řízení) na webu www.nsoud.cz v rámci vybraných rejstříků Nejvyššího soudu lze zpravidla zjistit na základě informací z aplikace „Infosoud“, provozované Ministerstvem spravedlnosti – konkrétně na základě v aplikaci zveřejňovaného údaje „Datum vrácení spisu“ u dovolacího řízení (odpovídá datu tzv. „odškrtnutí věci“ v ISNS), případně na základě údaje „Vrácení spisu“, který je uveden v rámci informací k prvostupňovému řízení.

Povinný subjekt tak konstatuje, že pro získání „kvalifikovaného odhadu“ o rozhodovací činnosti Nejvyššího soudu v uvedené oblasti, byť po vynaložení určitého tvůrčího úsilí ze strany jednotlivých žadatelů a nezbytným dalším zpracováním a utříděním takto získaných údajů, je prostřednictvím veřejné databáze rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu na webových stránkách www.nsoud.cz k dispozici většina požadovaných podkladů i veškeré nástroje pro práci s nimi.

Povinný subjekt dále doplňuje, že tato ustálená rozhodovací praxe (odmítání žádostí o rešerše rozhodovací činnosti Nejvyššího soudu) byla potvrzena i ze strany nadřízeného (odvolacího) orgánu. K tomu viz např. rozhodnutí ze dne 12. srpna 2020, č. j. UOUU-03215/20 – 4, v němž je uvedeno mj. následující (z výraznění doplněno): *„Úřad se tedy podrobně zabýval otázkou, zda je v tomto případě naplněna podmínka, která povinný subjekt vedla k odmítnutí žádosti, tj. jde-li v případě žadatelem požadovaných informací o vytváření nové informace ve smyslu ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. /.../*

Je třeba rozlišovat žádosti o prosté výtahy z databází či části dokumentů na straně jedné a žádosti o právní analýzy, hodnocení či zpracování smluv a podání, o analýzy dat z rozhodovací činnosti povinného subjektu apod. na straně druhé. Rozhodující tedy není časová náročnost shromáždění požadovaných informací (to lze promítnout do požadavku úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací podle § 17), ale to, zda postačí mechanická, jednoduchá práce se zdrojovými daty, nebo je naopak potřeba „přidaná hodnota“ překračující rámec jednoduchých úkonů. To odpovídá čl. 5 odst. 2 směrnice 2003/98/ES o opakovaném použití informací veřejného sektoru, ve znění směrnice 2013/37/EU, podle níž subjekty veřejného sektoru nejsou povinny vytvářet nebo upravovat dokumenty nebo poskytovat výtahy z dokumentů, pokud by to představovalo nepřiměřené úsilí překračující rámec jednoduché operace“ (Jelínková, J.; Tuháček, M. Zákon o svobodném přístupu k informacím. Praktický komentář. 2. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 219, 340 s. s. 29–30). Pro odlišení případů prostého mechanického vyhledání informace od situace, ve které vyhledávání překračuje rámec jednoduchých úkonů, „musí být hledáno v míře „intelektuální náročnosti“ činnosti, která by byla nutná pro přípravu odpovědi na žádost. Jinak řečeno o vytváření nové informace půjde pouze tehdy, jestliže k vytvoření odpovědi na žádost nestačí pouhé mechanické vyhledání a shromáždění údajů, které má povinný subjekt k dispozici a které jsou žadatelem poptávány, ale jestliže je nezbytné s těmito údaji provádět další zpracování nad rámec prostého „vtělení“ do odpovědi na žádost“ (viz Furek, A.; Rothanzl, L.; Jirovec, T. Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha:

Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016, 1256 s. s. 21, dále též rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 141/2011-67, č. j. 8 As 9/2013-30 nebo č. j. 3 As 115/2014-29).

Úřad konstatuje, že povinný subjekt nemá zákonnou povinnost vést speciální statistiky či seznamy o žadatelem požadovaných řízeních o náhradách škody insolvenčních správců v rámci své rozhodovací činnosti a musel by je pouze pro potřeby žadatelovy žádosti vytvořit. Informační systém povinného subjektu slouží pouze k běžné každodenní agendě soudu, tj. povinný subjekt jej používá ke svým interním potřebám.

/.../ Úřad konstatuje, že povinný subjekt nad rámec svého rozhodnutí žadateli poskytl takové údaje, které měl k dispozici, tj. povinný subjekt naplnil svoji informační povinnost, byť nevedla k plnému uspokojení žadatelovy žádosti. Žadateli lze částečně přisvědčit v tom, že „obtížné (časové) vyhledávání není, důvodem k odmítnutí žádosti.“ Nicméně povinný subjekt se v předmětném rozhodnutí neodvolává toliko na náročnost vyhledávání požadované informace, ale na její neexistenci. Na základě výše uvedeného shledává Úřad tuto žadatelovu námitku jako nedůvodnou.“

Zcela na závěr povinný subjekt vysvětluje, že rozhodnutí o odmítnutí žádosti nezasílá na v žádosti uvedenou elektronickou e-mailovou adresu, která by byla vyhovující v případě kladného vyřízení žádosti (v případě přímého poskytnutí požadovaných informací nebo odkazem na již zveřejněné informace), nýbrž prostřednictvím poštovních služeb.

Podle § 19 odst. 4 zákona č. 500/2004, správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), může správní orgán doručovat na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu účastníka řízení, pokud to nevyklučuje zákon nebo povaha věci. Podle § 19 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 72 odst. 1 správního řádu musí povinný subjekt doručit rozhodnutí do vlastních rukou, což v případě doručení na adresu na udanou elektronickou adresu není zajištěno, neboť žádost neobsahuje uznávaný elektronický podpis ve smyslu zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce.

Uvedená elektronická adresa je zpravidla vyhovující v případě poskytnutí informace, kdy informační zákon klade na povinný subjekt v doručovací fázi méně formálních povinností, avšak nemůže bez jistých pochybností obstát při postupu, který vychází z § 15 informačního zákona, neboť povinný subjekt odesláním písemného vyhotovení rozhodnutí na „běžnou elektronickou adresu“ není schopen hodnověrně prokázat okamžik doručení.

Po správní úvaze tak dospěl povinný subjekt k názoru, že uvedenou elektronickou adresu nemůže pro nesoulad s citovanými ustanoveními správního řádu akceptovat. Na základě výše uvedeného doručuje povinný subjekt předkládané rozhodnutí prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu trvalého pobytu, která byla uvedena v textu projednávané žádosti.

V případě projednávané žádosti je nicméně nutné dodat, že samotný žadatel neučinil ve vztahu ke způsobu doručení odpovědi povinného subjektu žádné požadavky, např. ve formě zvolení výhradního způsobu komunikace v řízení (určení doručující e-mailové adresy). Forma doručení tak plně zůstala v kompetenci povinného subjektu, byť je nutné současně pro úplnost dodat, že pro rozpor s výše uvedenými právními ustanoveními příslušných zákonů by povinný subjekt případnou volbu formy komunikace, která by nesplňovala výše uvedené požadavky (např. e-mail), nemohl respektovat.

Poučení: Proti rozhodnutí povinného subjektu o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informace je možné podle ustanovení § 16 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat odvolání. Odvolání se podává u povinného subjektu do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí.

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona

Ke zbývající části projednávané žádosti, kde nebylo poskytnutí informace částečně odmítnuto výroky I. a II. předkládaného rozhodnutí, poskytuje povinný subjekt požadované informace formou následujícího sdělení a též přílohy.

K bodům 1 – 4 podání č. 1303/2021 a k podání 1331/2021 povinný subjekt poskytuje přílohu nazvanou „*Výpis nápadu 28 Cdo s časem nápadu*“, která obsahuje výpis 21 řízení vybraných podle kritérií vymezených v projednávané žádosti. U každého řízení je uveden předseda senátu i soudce zpravodaj („referující soudce“). U každého řízení je rovněž uveden čas nápadu věci na Nejvyšší soud (čas doručení procesního spisu na Nejvyšší soud).

K bodu 6 a části bodu 7 podání č. 1303/2021 povinný subjekt znovu dodává, že žadatelem odkazovaná tisková zpráva byla (jednorázově) zpracována pro potřeby veřejné reakce Nejvyššího soudu na zavádějící a nepravdivá tvrzení týkající se rozhodovací činnosti Nejvyššího soudu. Aby mohl Nejvyšší soud na tato vyjádření adekvátně reagovat, musel mít zpracovaná alespoň zčásti relevantní data, která bylo možno porovnat s informacemi ve veřejném prostoru a tímto postupem je vyvracet, respektive korigovat. Pro stručnost povinný subjekt znovu odkazuje (viz výše) na konkrétní vyjádření, které bylo uvedeno v odůvodnění rozhodnutí k odmítnutí části bodu 7 podání č. 1303/2021 a rovněž na všechny skutečnosti uvedené v textu zmiňované tiskové zprávy.

V bodě 6 podání č. 1303/2021 tak povinný subjekt v souladu s předchozími svými tvrzeními plní svoji informační povinnost poskytnutím tzv. negativní informace, tedy že v dalších letech nebyla obdobná tabulka zpracovávána.

V části bodu 7 podání č. 1303/2021 povinný subjekt pro úplnost dodává, že ani z citovaného nálezu Ústavního soudu ze dne 23. 8. 2017, sp. zn. III. ÚS 3425/16 neplyne, že by Nejvyšší soud předmětnou databázi rozhodnutí měl v této oblasti disponovat (byť to žadatel takto výslovně neuvádí, je zřejmé, že mj. citované rozhodnutí Ústavního soudu a neexistenci předmětné databáze významově propojuje, viz formulace „je to s podivem“ a „dle mého názoru by proto bylo žádoucí“).

Závěrem považuje povinný subjekt za vhodné upozornit, že zákonným označením Nejvyššího soudu je od 1. 4. 2002 podle § 10 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, „Nejvyšší soud“, tedy nikoli např. „Nejvyšší soud České republiky“, „Nejvyšší soud ČR“ či „Nejvyšší soud v Brně“ nebo „Nejvyšší soud Brno“. Je sice pravdou, že do 31. 3. 2002 již zrušený zákon č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, používal zákonné

označení „*Nejvyšší soud České republiky*“, tento *původní* zákon o soudech a soudcích byl však ke dni 1. 4. 2002 nahrazen novým zákonem, který již pracuje pouze s označením „Nejvyšší soud“.

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti v místě, kde je poskytována informace, je možné podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení této informace. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který informaci poskytl.

V Brně dne 17. 2. 2021

L. S.

Mgr. Petr Tomíček
vedoucí oddělení styku s veřejností,
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona

Příloha (tištěná): Výpis nápadu 28 Cdo s časem nápadu